

ע"פ 39655/12/20 - נחום סטפנסקי נגד תלמוד תורה "מורשה" ירושלים ע"ר

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 39655-12-20

ניתן ביום 29 דצמבר 2020

המערער

נחום סטפנסקי

נגד

המשיבה

תלמוד תורה "מורשה" ירושלים ע"ר

פסק דין

בפני כב' הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה ירושלים (סגנית הנשיא שרה ברוינר-ישרזדה; צ"ו 47813-10-19) מיום 26.11.2020, שלא לפסול עצמה מלדון בתביעתו של המערער, מר נחום סטפנסקי (להלן - **המערער**), כנגד המשיבה.

הרקע לערעור

2. בין הצדדים בערעור שלפניי נוהל הליך קודם בבית הדין האזורי ירושלים, שנדון משלב מסוים, בפני מותב בראשות סגנית הנשיא שרה ברוינר-ישרזדה (ע"ב 3589-08) ואשר עסק ביחסי העבודה ביניהם ובסיומם (להלן - **ההליך הקודם**).

3. פסק דין חלקי ניתן בהליך הקודם ביום 27.2.19 ופסק דין משלים ניתן ביום 19.6.19 (להלן ביחד יכונה גם - **פסק הדין**). על פסק הדין, על שני חלקיו, הוגשו ערעורים לבית דין זה (ע"ע 15969-07-19 וע"ע 055667-04-19).

4. ההליך הנוכחי בבית הדין האזורי (צ"ו 47813-10-19, להלן גם - **ההליך הנוכחי**), במסגרתו הוגשה בקשת הפסילה, עניינו בתביעת שהגיש המערער ליתן צו כנגד המשיבה שתנפיק עבורו טופס 161 ביחס לתשלומי פיצויי פיטורים שנקבעו בפסק הדין, באופן שיאפשר הסדרת ניכוי מס. המשיבה טענה כי היא מנועה להנפיק טופס חתום בהתאם לפסק הדין, שכן בכך יהא משום הודאה כי טופס 161 המקורי שהוכן בשעתו עם סיום עבודתו, כלל נתונים בלתי נכונים. עוד הועלתה טענה כי החזרי מס יוכל המערער לקבל גם באמצעות תאום מס.

יצוין, כי במסגרת ההליך הנוכחי בבית הדין האזורי הודע לצדדים (החלטה מיום 23.8.20) על כוונה לפנות לקבלת עמדת פקיד השומה באמצעות תע"צ בסוגיה שבמחלוקת. כן יצוין כי סוגיית החזרי המס וטופס 161 הועלתה במקביל גם במסגרת הליך שפתח המערער בלשכת ההוצל"פ על פי פסק הדין ונדונה שם בפני רשם ההוצאה לפועל.

בקשת הפסלות והחלטת בית הדין האזורי

5. ביום 21.9.20 הגיש המערער לבית הדין האזורי את בקשת הפסילה, במסגרתה טען כי **"כל שופט בבית דין אזורי "איננו אוהב" (בלשון המעטה) שבית הדין הארצי סותר את פסק דינו. ככל שיותר פסקי דין של שופט בבית דין אזורי נדחים ע"י ביה"ד הארצי מונע הדבר את קידומו של אותו שופט. גם כבוד השופטת שרה ברוינר ישרזדה איננה יוצאת מהכלל בענין זה"**. לשיטתו, חיוב המשיבה בהליך הנוכחי בהגשת טופס 161 מתוקן יחזק את גילוי הטעות של המותב בפסק הדין ובכך יש כדי להוביל למסקנה שבהליך הנוכחי קיימות **"נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"**. לטענת המערער בשל כך **"בתת מודע"** עושה בית הדין בהליך הנוכחי ככל יכלתו כדי לפטור את המשיבה מהגשת טופס 161, שלו יוגש יהווה **"סטירת לחי מצלצלת לפסק דינה של כבוד השופטת"**. זו גם הסיבה לטענת המערער שבעטיה ביקש בית הדין האזורי לקבל תעודת עובד ציבור מרשויות המס כ"מפלט" מתוצאות פסק הדין המוטעות (כשיטתו).
6. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה בתמצית כי: הבקשה היא הטחת רפש ונסיון לפגיעה אישית **"ברמה קיצונית של פתיחת סכסוך אישי כנגד השופטת .."**; יש פגם בערבוב עניין טענת הפסלות עם טענות לגוף החלטות בית הדין שלגביהן יכול המערער לפעול בהתאם לדין; אין פגם בהחלטות בית הדין לגופן; אין בקביעות בעניין הצדדים בהליך הקודם משום הבעת עמדה או דעה בסוגיה העומדת לפתחו של בית הדין האזורי בהליך הנוכחי (סוגיית תשלום המס על פיצויי פיטורים) וגם הקביעות בהליך זה אינן יכולות להשפיע על ההליכים בערעורי הערער; אין בעצם העובדה שבית הדין דן בהליכים קודמים הנוגעים לאותה פרשה עובדתית כדי להקים עילת פסלות; הבקשה מניפולטיבית היות ומכוונת לסייע בידי המערער להמנע מלפעול כמתחייב הימנו בסוגיית תשלום המס על פיצויי הפיטורים; המערער מעלה בבקשתו הכפשות סרק ולא רק כלפי בית הדין; תעודת עובד הציבור שהוגשה לתיק הוגשה כדן; ככל שהחלטות בית הדין האזורי אינן לשביעות רצון המערער עליו להגיש עליהן השגות במועד-מנהגו בהטלת רפש חלף כך, הוא מנהג חוזר כאשר בעבר הגיש תלונות לנציב תלונות הציבור על שופטים כנגד השופטת יפה שטיין שדנה בהליך הקודם בשלביו הראשוניים, כשבהמשך לכך החליטה השופטת שטיין כי אינה יכולה להמשיך לדון בתיק - ומכאן שהמערער מבקש לחזור על דפוס פעולה זה. על בית הדין להמנע מלהרתע מפועלו זה של המערער; יש מקום לחיוב המערער בהוצאות לטובת אוצר המדינה בשל התנהלותו.
7. המערער בתשובתו לתגובה ציין, שככל שהדבר נוגע לסוגיית הפסלות, כי אין לו כל כוונה לפגיעה אישית אלא שלשופטת **"יש ענין אישי ממשי בהליך ובתוצאותיו"**; ישנו קשר ישיר בין הכרעה בהליך הנוכחי בבית הדין האזורי להליכי הערעור התלויים ועומדים בבית דין זה, שכן כשליש מטענות המערער בערעוריו נוגעות לחלקיות המשרה שלו. לפיכך, חיוב המשיבה, כנתבע בהליך זה, לחתום על טופס 161 - תביא את בית הדין הזה בדונו בערעוריו, לקבלם.
8. בהחלטה, מושא הערעור שלפניי, מיום 26.11.20 דחתה השופטת ברוינר-ישרזדה את הבקשה.

בראשית הדברים ציינה השופטת ברזדנה-ישראל כי "אף שהח"מ כמובן מודעת להגשת הערעור על פסק הדין, הרי שכלל אינה מודעת לנימוקי הערעור (אף שהאפשרות לעיין בהם פתוחה בפניה הרי שלא מומשה). בכלל זה לא היתה הח"מ מודעת, עד להגשת הבקשה דנן, לקשר שמוצא המבקש בין טיעוניו בערעורים לבין ההליך דכאן".

9. לגופם של דברים נקבע כי אין מקום להגשת הבקשה בעת בה הוגשה, מאחר שהחששות למשוא פנים כפי שטוען המערער, בשל כך שמדובר בשופטת שדנה בהליך הקודם שעל פסק הדין בו הגיש ערעור, ומכיוון שהערעור עוסק בעניינים שיש להם קשר לקביעות הנדרשות בהליך הנוכחי - המערער היה מודע אליהם כבר לפני חודשים רבים והרבה לפני הגשת הבקשה לפסלות. ערעוריו על פסק הדין הוגשו בחודשים אפריל ויולי 2019, בעוד התביעה בהליך הנוכחי הוגשה בחודש 10/2019, כך שלא מתקיים התנאי כי יש להעלות טענת פסלות בסמיכות להתקיימות העילה בעטייה היא מועלית, ואין לצבור טענות מסוג זה כדי להעלות אותן במרכז במועד שהוא נוח מבחינה כלשהי.

10. עוד קבעה השופטת ברזדנה-ישראל כי אין ממש בטענת המערער למשוא פנים, מאחר שכבר נפסק כי עצם העובדה שבית דין הדן בהליך שנוגע להליך אחר שבו דן בעבר והנוגע לאותם צדדים ואף לאותה פרשה, אין בה כשלעצמה כדי להצביע על חשש אובייקטיבי למשוא פנים. עוד הוסיפה וקבעה כי "טענות המבקש באשר להחלטות לגוף ההליך בכל הנוגע לקבלת תע"צ הן טענות שיכול היה המבקש להעלות בדרכים המקובלות לכך ובמועד הקבוע לכך בדין ... אך ההנחה הקונספירטיבית כי לח"מ יש ענין בקביעה כזו או אחרת ביחס לתוצאות ההליך דכאן אינה מבוססת על דבר. בהליך זה טרם הובעה עמדת בית הדין בכל אופן שהוא (ואף הפניה לקבלת תע"צ נעשתה נוכח המחלוקת שבין הצדדים באשר לחובות המשיבה כלפי רשויות המס בסוגיה שבמחלוקת) ולמעשה בית הדין לא גיבש כלל את עמדתו בהליך זה עד כה."

הערעור

11. ביום 17.12.20 הוגש הערעור שלפניי, במסגרתו פרט המערער מדוע הוא סבור כי לשופטת ברזדנה-ישראל עניין ממשי בהליך או בתוצאותיו, מאחר שעצם הידיעה שלה על כך שקיימים ערעורים בפני בית דין זה על פסק הדין שלה, מעוררים אותה שלא להכריע הכרעה כזאת שתראה שישנה טעות בפסק הדין; בנוסף טען המערער כי שגתה השופטת ברזדנה-ישראל בקביעתה כי בקשת הפסלות הוגשה באיחור מאחר שהמועד שבה הוגשה הבקשה מקיימת את התנאים הקבועים בתקנות ובפסיקה; לבסוף נטען כי בניגוד לקביעת השופטת ברזדנה-ישראל, מעולם לא נטען על ידו כי העילה לפסולה היא בשל העובדה שעמדה בראש ההרכב שנתן את פסק הדין בהליך הקודם.

12. המשיבה לא הגישה תגובתה לערעור הפסלות.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינתי בטענותיו של המערער ובכלל החומר שבפניי ובתיק בית הדין האזורי, לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית עמוד 3

הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

14. הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו למשל: עפ"ס 28149-10-20 **דראגוש פטרה ואדובה - המוסד לביטוח לאומי** (27.10.2020)). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו למשל: עפ"ס 41366-07-20 **מרדכי גצב - מ.נ. חדרי ילדים בע"מ** (2.8.2020)). ככלל, השופט היושב בדין מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. לפיכך ינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתם אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו למשל: עפ"ס 12485-07-20 **יעקב שמיר - המוסד לביטוח לאומי** (9.7.2020)).
15. במקרה שלפני, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתה של השופטת ברוינר-ישרזדה בבקשת הפסלות. מקובלות עלי קביעותיה של השופטת ברוינר-ישרזדה כי אין לה כל עניין בהליך הנוכחי או בתוצאותיו וכי בנסיבות המקרה לא מתקיים כל חשש למשוא פנים, הגם שהייתה זו השופטת ברוינר-ישרזדה אשר דנה ופסקה בהליך הקודם בעניינו של המערער. כבר נפסק לעניין זה כי אין די בעצם העובדה ששופט דן בעניינו של בעל דין בהליך קודם כדי להצדיק בקשת פסלות (עפ"ס 4406-07-14 **אברהם הרמן - המוסד לביטוח לאומי** (21.7.14)), וכי על בעל הדין להוכיח כי ישנו חשש ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים. בענייננו, לא שוכנעתי מנימוקי המערער כי לשופטת ברוינר-ישרדה עניין אישי בהליך או תוצאותיו או כי ישנו חשש ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים.
16. הנה כי כן, נסיבות המקרה שפורטו לעיל אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתה של שופטת הסבורה כי בידיה לנהל את ההליך באובייקטיביות, ואין מנוס מלדחות את הערעור.
17. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"א (29 דצמבר 2020) בהעדר הצדדים וישלח אליהם.